Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN 'BEHAGELIG' JULEAFTEN

Citation: Schandorph, Sophus: ”Fortællinger”, i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 166. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph02val-shoot-idm139709893917856/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

— Høj . . . tøv lidt!

Mursvenden gik videre. Sidse indhentede ham, tog ham i Skulderen og raabte saa højt, at han kunde høre det:

— Det er det samme! Gi'r *I* Brændevin, saa gi'r jeg Brød og lidt at bide paa til'et. For om ogsaa ingen af os er gifte, saa er vi dog saa gamle, at ingen kan hitte paa noget Sludder og Vrævl, om I æder Julenad're i min Stue. I havde vel Brændevinsflasken fuld, da I gik paa Arbejde? Der er vel en Taar tilovers?

— Nej, vi havde kuns en lille Taar, og den er helt gaaet med, sagde Jens grinende, tog en Trepægleflaske op af Trøjelommen og rystede den for at bevise, at den ingen klukkende Lyd gav.

— Saa faar Du købe noget Øl og Brændevin hos Høkeren. Saa skal jeg lave til.

II.

Æble-Sidse havde strengt sig an. En liflig Lugt af stegt og branket modtog Mursvenden og Haandlangeren. Et Viskestykke laa som Dug over det lille Bord mellem Vinduerne, der med en Seng og fire Træstole udgjorde Møblementet. Tre ristede røgede Sild, tre Skiver stegt Flæsk og en god Portion Boghvedegrød i et rødt Lerfad sendte Røgskyer ud i Stuen. To Tællelys — det ene lavt i en høj Stage, det andet højt i en lav ditto — lyste ud i den. Sidse havde dekoreret den med Firkanter af forskellige Slags Tapetpapir, saa de kalkede Vægge dækkedes af røde og graastribede, gule brunblomstrede, karmoisinrøde hvidblomstrede Felter.

— Her er fint, Kosvidsk, sagde Grine-Jens.

— Det er en høj hellig Aften, sagde Kosciuzko, som ikke anede, hvad Jens sagde. Han foldede sine Hænder.

Sidse bød dem til Sæde. De spiste i dyb Tavshed. Jens trak en Brændevins-, Mursvenden en Ølflaske op af Lommen og vilde til at byde Sidse at drikke af dem, men hun sagde:

— Nej, paa saadan en høj hellig Aften bær man sig ordentlig ad, tog et Snapse- og et Ølglas — de eneste, hun ejede — frem af et Hængeskab, og nu gik Glassene paa Omgang.

Tre gamle, rynkede Ansigter om de svagt slikkende Lys-